

Amit most megélünk, az a megtérés helye - Interjú Ferenc pápával

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

1 / 17 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/amit-most-megelunk-az-a-megteres-helye-interju-ferenc-papaval/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Április 8-án hosszabb lélegzetű interjú jelent meg, amelyet Austen Ivereigh brit újságíró készített Ferenc pápával. Az alábbiakban az eredeti változathól készült teljes fordítást közreadjuk olvasóinknak.

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

2 / 17 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/amit-most-megelunk-az-a-megteres-helye-interju-ferenc-papaval/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Ferenc pápa az első hosszabb interjúját a koronavírus-járvány által okozott világméretű válságról Austen Ivereigh brit írónak és újságírónak adta, aki a *The Great Reformer* [A nagy reformer] című referenciaéletrajz (2014) és a Szentatya pápaságáról szóló legjobb könyv, a *Wounded Sepherd* [Sebzett pásztor] (2019) szerzője. Az angolszász világ számára készült interjút ma [április 8-án] egyszerre teszi közzé a *The Tablet* (London), a *Commonweal* (New York) és a *La Civiltà Cattolica* (Róma). Austen Ivereigh és Ferenc pápa jóvoltából az ABC [spanyol újság] exkluzív módon az eredeti spanyol szöveget kínálja olvasóinak.

* * *

Március végén javasoltam Ferenc pápának, hogy talán alkalmas az idő arra, hogy a világhoz forduljon. Az Olaszországot és Spanyolországot oly súlyosan sújtó járvány eljutott az Egyesült Királyságba, az Egyesült Államokba és Ausztráliába is. Anélkül, hogy bármit megígért volna, azt válaszolta, hogy küldjem el neki a kérdéseket. Hat témát választottam: mindegyik több kérdést tartalmazott, amelyekre válaszolhatott, de ki is hagyhatott közülük, ahogy jobbnak tűnt számára. Egy hét múlva kaptam értesítést arról, hogy felvételt készített, és elmondta a kérdéseimmel kapcsolatos gondolatait. Az interjú spanyolul készült.

- Szentatya, hogyan éli meg a járványt és a bezártságot, akár a Szent Márta-házban, akár általában, a Vatikánban, gyakorlati és lelki

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

3 / 17 oldal | © Katolikus.ma

szempontból?

- A kúria próbálja folytatni a munkát, igyekszik a megszokott módon élni, megszervezték, hogy váltásban mozogjunk, hogy sose legyen túl sok ember együtt. Jól átgondolták. Betartjuk az egészségügyi hatóságok által hozott intézkedéseket. Itt, a Szent Márta-házban, két váltásban megyünk ebédelni, ami segít csökkenteni az egymással való érintkezést. Mindenki az irodájában vagy otthon dolgozik, digitális eszközökkel. Az egész világon mindenki dolgozik, itt sincs semmittevés.

Hogyan élem meg lelkileg? Többet imádkozom, mert azt hiszem, ezt kell tennem, és az emberekre gondolok. Értük aggódom: az emberekért. Az emberekre gondolás felken engem, jót tesz nekem, kivon az önzőségből. Természetesen nekem is vannak önzőségeim: kedden jön a gyóntató, és akkor rendbe teszem ezeket a dolgokat. Gondolok a mostani feladataimra, és arra is, milyen teendőim lesznek azután. Milyen lesz majd azután [a járvány után] a szolgálatom Róma püspökeként, az Egyház fejeként? Ez az „azután” már elkezdett megmutatkozni: tragikus „azután” és fájdalmas „azután” lesz, s ezért jobb már most gondolni rá. Az Átfogó Emberi Fejlődés Dikasztériumán keresztül szerveztünk egy bizottságot, amely ezen dolgozik, és velem együtt jön össze.

Amiért leginkább aggódom - legalábbis amit az imában érzek -, hogy miként is

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

4 / 17 oldal | © Katolikus.ma

kísérjem Isten népét, miként tudnék közel lenni hozzá. Ez az értelme a hét órai, előben közvetített (vagy felvételről megismételt) misének, melyet sokan követnek, hogy tudniillik kísérve érezzék magukat; ugyanez volt az értelme néhány beszédemnek és a március 27-i szertartásnak is a Szent Péter téren. És szó van egy meglehetősen intenzív jelenléti munkáról, az apostoli jótékonyági hivatalon [Elemosineria apostolica] keresztül, hogy valamiképpen kísérjük az éhező és a beteg embereket. Nagy bizonytalanságban élem meg ezt az időszakot. Sok mindent ki kell találni, leleményesen át kell alakítani.

- Van egy Ön által nagyon kedvelt olasz regény a 17. századból, amelyet a közelmúltban többször is említett: A jegyesek Alessandro Manzoniól. A regény története az 1630-as drámai pestisjárvány idején zajlik Milánóban. Többféle egyházi személy szerepel benne: don Abundio, a gyáva pap, a szent bíboros, Borromeo érsek, és a kapucinus barátok, akik a „lazzarettó”-ban, egyfajta táborigyógyintézetben szolgálnak, ahol a fertőzött betegek szigorúan el vannak választva az egészségesektől. A regény fényében hogyan látja a pápa az Egyház küldetését a koronavírus-járvány idején?

- Federigo bíboros valódi hőse ennek a járványnak Milánóban. Az egyik fejezetben mégis arról olvasunk, hogy körbejárt, és üdvözölte az embereket, csak hogy a

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

5 / 17 oldal | © Katolikus.ma

gyaloghintójába zárkózva, vélhetően az ablak mögül, hogy védje magát. Az emberek nem vették ezt jónéven. Isten népének szüksége van arra, hogy a pásztor mellette álljon, hogy ne védje magát túlzottan. Isten népének ma nagyon közeli pásztorokra van szüksége, azoknak a kapucinusoknak az áldozatosságával, akik így cselekedtek. A keresztény ember kreativitásának abban kell megmutatkoznia, hogy új horizontokat nyit, ablakokat nyit, nyit a transzcendenciára Isten és az emberek felé, és mindent újra kell gondolnia otthonában.

Nem könnyű otthonunkba zárva lenni. Az jut eszembe, hogy az *Aeneis* egyik versében, a vereség kapcsán, az a tanács hangzik el, hogy ne engedjük le a karunkat. Készüljete fel a jobb időkre, mert akkor ez segít majd emlékezni a mostani eseményekre! Vigyázzatok magatokra a ránk váró jövő érdekében! És amikor ez a jövő eljön, hasznatokra lesz emlékezni arra, ami történt. Vigyázni kell a mostanra, de a holnap érdekében. Mindezt teremtőkészséggel! Egyszerű teremtőkészséggel, mely mindennap kitalál valamit. A családban nem nehéz felfedezni ezt. Nem szabad elmenekülni, elidegenítő dolgokba menekülni, melyek jelenleg semmit sem használnak.

- A válságra adott állami válaszokkal összefüggésben: miközben a tömeges karantén elrendelése azt jelzi, hogy egyes kormányok hajlandók feláldozni a gazdasági jólétet a legkiszolgáltatottabbak érdekében, ez feltárja a

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

6 / 17 oldal | © Katolikus.ma

kirekesztésnek azt a szintjét is, amelyet korábban normálisnak és elfogadhatónak tekintettek.

- Igaz, egyes kormányok példamutató intézkedéseket hoztak, jól meghatározott prioritásokkal, a lakosság védelme érdekében. De rájövünk arra, hogy egész gondolkodásunk - akár tetszik, akár nem - a gazdaság körül forog. A pénzügy világában úgy tűnik, normális dolog feláldozni. A leselejtezés kultúrájának politikája. Elejétől a végéig. Például a prenatális szelektivitásra gondolok. Manapság nehezen találkozunk az utcán Down-kóros emberekkel. Amikor látszik az ultrahangon, visszaküldik a feladónak. Az eutanázia kultúrája, legális vagy titkos, amikor gyógyszereket adnak az időseknek, egészen egy bizonyos pontig.

VI. Pál pápa enciklikájára, a *Humanae vitae*-re gondolok. A nagy problémakör, amelyre abban a korban a pasztorálissal foglalkozó szakemberek összpontosítottak, a tableta volt. És nem vették észre annak az enciklikának a prófétai erejét, mely előrevetítette a neomalthusianizmust, mely az egész világon már kialakulóban volt. VI. Pál figyelmeztetett a neomalthusianizmus hullámára, amelyet ma látunk az emberek kiválogatásában aszerint, hogy termelőképes-e, hasznos-e: a leselejtezés kultúrája. A hajléktalan emberek hajléktalanok maradnak. Pár napja láttam egy fényképet, amely Las Vegasban készült, karanténba zárták őket egy parkolóban. A szállodák pedig üresek voltak. Hiszen

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

7 / 17 oldal | © Katolikus.ma

egy hajléktalan nem mehet szállodába! Itt láthatjuk, miként működik a leselejtezés elmélete.

- Felfoghatjuk-e a válságot és annak gazdasági hatását kedvező lehetőségként az ökológiai megtérésre, prioritásaink és életmódunk felülvizsgálatára? Lát-e lehetőséget egy kevésbé likvid és humánusabb társadalomra és gazdaságra?

- Egy spanyol közmondás azt mondja: „Isten mindig megbocsát, mi hébe-hóba, a természet viszont soha.” Nem hallgattunk a részleges katasztrófákra. Ki beszél ma az ausztráliai tűzvészekről? És arról a tényről, hogy másfél évvel ezelőtt egy hajó áthaladt az Északi-sarkon, mely hajózhatóvá vált a jégolvadás miatt? Ki beszél az árvizekről? Nem tudom, hogy ez a természet bosszúja-e, de minden bizonnyal a válasza.

Szelektív a memóriánk. Szeretném ezt nyomatékosítani. Lenyűgözött a normandiai partraszállás hetvenedik évfordulójának megünneplése. Jelen voltak a nemzetközi politikai és kulturális élet vezető személyiségei. És ünnepeltek. Nyilván igaz, hogy ez volt a diktatúra végének kezdete, de senki sem emlékezett meg arról a tízezer fiatalemberről, akik azon a parton estek el. Amikor Redipugliában voltam, az első világháború végének századik évfordulóján, egy gyönyörű emlékművet és kőbe vésett neveket láthattunk, semmi mást. Sírtam, és

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

8 / 17 oldal | © Katolikus.ma

XV. Benedek pápára (a „hasztalan mézárásra”) gondoltam, és Anzióra is, halottak napján, az összes ott eltemetett észak-amerikai katonára. Mindegyiknek volt családja, én is lehettem volna ott bármelyikük helyett. Ma itt, Európában, amikor kezdünk populista beszédeket vagy ilyen szelektív jellegű politikai döntéseket hallani, nem nehéz Hitler 1933-as beszédeire emlékezni, melyek többé-kevésbé ugyanolyanok voltak, mint néhány mai európai politikus beszédei.

Megint egy Vergilius-sor jut eszembe: *Meminisce iuvabit*. Jó lesz egyszer emlékezni, mert az emlékezés segít majd nekünk. Ma eljött az ideje annak, hogy helyreállítsuk az emlékezetünket. Nem ez az emberiséget sújtó első járvány. A többi mára anekdotává szépült. Vissza kell szereznünk az emlékezést a gyökerekre, a hagyományra, mely „emlékezésből él”. Szent Ignác lelkigyakorlatában az egész első hét, majd a szemlélődés a szeretet elnyeréséért a negyedik héten, teljesen az emlékezet jegyében zajlik. Ez egy emlékezéssel történő megtérés.

Ez a válság mindannyiunkat érint: gazdagokat, szegényeket egyaránt. Fontos figyelmeztetés a képmutatás ellen. Aggaszt egyes politikusok képmutatása, akik azt állítják, hogy meg akarnak küzdeni a válsággal, akik az éhezéstről beszélnek a világban, és miközben erről beszélnek, fegyvereket gyártanak. Ideje megtérni ebből a működésben lévő képmutatásból. Ez a következetesség ideje. Vagy

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

9 / 17 oldal | © Katolikus.ma

következetesek vagyunk, vagy mindent elveszítünk.

Ön a megtérésről kérdez engem. Minden válság veszélyt jelent, de egyben lehetőséget is hordoz. Lehetőség nyílik arra, hogy megmeneküljünk a veszélyből. Úgy gondolom, most le kell lassítanunk a fogyasztás és a termelés bizonyos ritmusát (*Laudato si'*, 191), és meg kell tanulnunk megérteni és szemlélni a természetet. Újra fel kell vennünk a kapcsolatot a tényleges környezetünkkel. Ez lehetőség a megtérésre. Igen, látom a kevésbé likvid és humánusabb gazdaságra való áttérés kezdeti jeleit. De nem szabad elveszítenünk emlékezetünket, ha a jelenlegi helyzet elmúlik, nem szabad archiválnunk, és visszatérnünk a korábbi állapothoz. Ideje, hogy előrelépjünk. A természet használásából és kihasználásából át kell lépnünk a szemlélésre. Mi, emberek, elveszítettük a szemlélődés dimenzióját; eljött az idő, hogy visszaszerezzük.

A szegény emberek ideje

Ha már a szemlélődésnél tartunk, szeretnék elidőzni egy témánál: itt az ideje meglátni a szegény embert. Jézus azt mondja nekünk, hogy „szegények mindig lesznek veletek”. És ez igaz. Ez valóság, nem tagadhatjuk. Rejtve vannak, mert szégyellik a szegénységet. Rómában, amikor szigorú karantén van előírva, egy rendőr azt mondta egy embernek: „Nem maradhat az utcán, haza kell mennie az otthonába.” Ő így válaszolt: „Nincs otthonom. Az utcán élek.” Ha felfedeznék,

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

10 / 17 oldal | © Katolikus.ma

mekkora számban élnek kirekesztetten..., és mivel a szegénység miatt szégyenkeznek, nem látjuk őket. Ott vannak, elhaladunk mellettük, de nem látjuk őket. A táj részei, egyszerű tárgyak. Kalkuttai Szent Teréz meglátta őket, és úgy döntött, elindul a megtérés útján.

A szegények látása azt jelenti, hogy visszaadjuk nekik emberségüket. Ők nem tárgyak, nem hulladékok, hanem személyek. Nem folytathatunk jóléti politikát, mint az elhagyott állatok esetében. Pedig sokszor a szegényeket úgy kezelik, mint az elhagyott állatokat. Nem folytathatunk jóléti és részleges politikát.

Hadd adjak egy tanácsot: itt az ideje, hogy leereszkedjünk a föld alá. Jól ismerjük Dosztojevszkij *Feljegyzések a föld alól* [magyar kiadásban: az egérlyukból] című rövid regényét. És van egy még rövidebb, a *Feljegyzések a holtak házából*, amelyben egy börtönkórház őrei tárgyként kezelik a szegény foglyokat. És amikor az egyik fogoly látta, hogyan viselkednek egy épp meghalt társával, felkiáltott: „Elég legyen! Őt is anya szülte!”. Sokszor el kell ezt ismételnünk: annak a szegény embernek volt egy anyja, aki szeretettel nevelgette. Nem tudjuk, mi történt vele aztán az életben. De segít nekünk, ha arra a szeretetre gondolunk, amelyet kapott, ha az anyja által táplált reményekre gondolunk. Mi nem adjuk meg a jogot a szegényeknek arra, hogy anyjukról álmodjanak. Nem tudják, mi a szeretet, sokan kábítószer-függőségben élnek. És ha látjuk őket, az segíthet, hogy

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

11 / 17 oldal | © Katolikus.ma

felfedezzük a szívből fakadó tiszteletet, azt a *pietast*, amellyel Isten felé és felebarátaink felé is fordulnunk kell. Le kell ereszkednünk a föld alá, át kell lépnünk a hipervirtualizált, testetlen társadalomból a szegény ember szenvedő testéhez. És ha nem innen indulunk ki, a megtérésnek nem lesz jövője.

Akiknek a szolgálata nélkülözhetetlen

Ebben a nehéz időszakban a szomszédos szentekre gondolok. Ők hősök! Orvosok, önkéntesek, szerzetesnők, papok, dolgozók, akik végzik kötelességeiket, hogy a társadalom működőképes maradjon. Hány orvos és ápoló halt meg! Hány pap halt meg! Hány szerzetesnő halt meg! Szolgálatban, szolgálatuk következtében. Eszembe jut egy mondat *A jegyesekből*, a szabótól, aki szerintem az egyik legegyszerűbb és leghitelesebb személyiség. Azt mondta: „Sosem tapasztaltam, hogy az Úr úgy kezdett volna csodába, hogy nem fejezte volna be jól.” Ha felismerjük a mellettünk élő szenteknek ezt a csodáját, ezeknek a hősiességnek és nőknek a csodáját, ha tudjuk követni nyomdokaikat, akkor ez a csoda jól fog végződni, mindenkinek javára lesz. Isten nem hagyja félbe a dolgokat. Mi vagyunk azok, akik félbehagyjuk őket, és távozunk. Amit most megélünk, az a *metanoia* [megtérés] helye, lehetőséget kaptunk rá. Ragadjuk meg, és haladjunk tovább!

- Egy intézményekhez ragaszkodó Egyházat fogunk látni, vagy inkább egy

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

12 / 17 oldal | © Katolikus.ma

„home Church”-öt [otthoni egyházat], ahogy azt az angolszász világban mondják? Kevésbé kötődik majd az intézményekhez?

- Az intézményekhez kevésbé ragaszkodót? Inkább azt mondanám, hogy a sémákhoz. Mert az Egyház intézmény. Megkísérthet bennünket, hogy egy intézményietlenített Egyházzal álmodjunk, például egy intézmények nélküli gnosztikus egyházzal, vagy egy állandó intézményeknek alávetett, önmagát megvédeni akaró pelagiánus egyházzal. A Szentlélek az, aki az Egyházat intézménnyé teszi. Ő sem nem gnosztikus, sem nem pelagiánus. Ő az, aki intézményesíti az Egyházat. Ez egy alternatív és kiegészítő dinamika, mert a Szentlélek rendetlenséget csinál a karizmákkal, de ebben a rendetlenségben összhangot teremt. A szabad Egyház nem anarchikus Egyházat jelent, mivel a szabadság Isten ajándéka. Az intézményesített Egyház a Szentlélek által intézményesített Egyházat jelent.

Feszültség van a rendetlenség és az összhang között: ilyen Egyháznak kell kijönnie a válságból. Meg kell tanulnunk élni egy olyan Egyházban, amely a Szentlélek által keltett rendetlenség és összhang közötti feszültségben működik. Ha teológiai könyvet kér tőlem, mely segíthetné megérteni ezt, az az Apostolok cselekedetei. Benne megtalálja azt, ahogyan a Szentlélek intézményietleníti azt, amire már nincs szükség, és intézményesíti az Egyház jövőjét. Ilyen Egyháznak

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

13 / 17 oldal | © Katolikus.ma

kell kikerülnie a válságból.

Oldozzon fel mindenkit!

Néhány héttel ezelőtt egy olasz püspök felhívott telefonon. Szomorúan mesélte, hogy egyik kórházból a másikba megy, hogy a kórház előcsarnokából feloldozást adjon minden bent lévőknek. Csakhogy felhívott néhány egyházjogászt, akik azt mondták neki, hogy ezt nem szabad, hogy a feloldozást csak közvetlen érintkezés mellett szabad adni. „Atyám, mit tud mondani nekem?” – kérdezte tőlem a püspök. Azt válaszoltam: „Püspök úr, csak teljesítse papi kötelességét!” És a püspök azt mondja: „Grazie, ho capito” [Köszönöm, értettem]. Aztán megtudtam, hogy mindenütt feloldozást adott.

Más szavakkal: az Egyház a Lélek által nyújtott szabadság a mostani válsághelyzetben, és nem intézményekbe zárt Egyház. Ez nem azt jelenti, hogy a kánonjog hasztalan lenne: szolgálatunkra van, igen, segít, és kellőképpen használjuk is, mert jót tesz nekünk. De az utolsó kánon azt mondja, hogy az egész kánonjognak a lelkek üdvössége az értelme, és itt nyílik ki az ajtó, hogy kimenjünk, és Isten vigasztalását nyújtsuk a nehéz helyzetben.

Ön kérdezett az „otthoni egyházzal”. Nagy leleményességgel kell megélnünk az otthon maradást. Vagy depresszióba süllyedünk, vagy elidegenedünk – például

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

14 / 17 oldal | © Katolikus.ma

kommunikációs eszközökkel, melyekkel elmenekülünk a jelen pillanattól -, vagy pedig teremtünk. Otthon apostoli kreativitásra van szükségünk, sok hasztalan dologtól megtisztult kreativitásra, de vágyakozással arra, hogy közösségben fejezzük ki hitünket, Isten népeként. Vagyis ez egy vágyakozással megélt kényszerű klauzúra, és az elszigeteltségünkből való kilépésben a vágyakozást és reményt keltő emlékezésnek kell segítenie bennünket.

- Milyen érzés megélni ezt a rendkívüli nagyböjtöt és húsvétot? Üzen-e valamit az elszigetelt időseknek, a bezárt fiataloknak, a válság miatt elszegényedett embereknek?

- Ön elszigetelt idősekről beszél nekem. Magány és távolság. Hány idős embernek van gyermeke, aki nem látogatja meg a megszokott körülmények között! Emlékszem, hogy amikor Buenos Airesben az idősothonokat látogattam, kérdezgettem az öregeket: „És hogy van a családja?” „Ó, kiválóan, kiválóan.” „És jönnek látogatni?” „Igen, mindig jönnek.” Aztán az ápolónővér elmondta nekem, hogy félév telt el azóta, hogy gyermekei utoljára meglátogatták. Magány, elhagyatottság, távolság.

De továbbra is az idős emberek adják a gyökereket. Beszélniük kell a fiatalokkal. Az idősek és fiatalok közötti feszültségnek mindig a találkozásban kell feloldódnia. Igaz, a fiatal a rügy, a lomb, de szüksége van a gyökerre; különben nem hozhat

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

15 / 17 oldal | © Katolikus.ma

gyümölcsöt. Az idős olyan, mint a gyökér. A ma élő időseknek azt akarom üzeni: tudom, hogy közel érzitek a halált, és féltek tőle, de inkább tekintetek a másik irányba, emlékezzetek unokáitokra, és ne hagyjátok abba az álmódást! Ez az, amit Isten kér tőletek: álmodjatok (vö. Joel 3,1).

Mit üzenek a fiataloknak? Merjeteek előrenézni, és legyetek próféták. Az idősek álmának feleljen meg a ti prófétálásotok. Ez szintén a Joel 3,1-ben található.

A válság miatt elszegényedett emberek a mai kor kifosztottjai, akik csatlakoznak a mindenkori sok kifosztott emberhez, férfiakhoz és nőkhöz, akiknek az állampolgársági státusza a „kifosztott”. Mindent elveszítettek, vagy mindent elfognak veszíteni. Mit jelent ma számomra ez a mindent elvesztés az evangélium fényében? Belépés a „kifosztottak” világába, annak megértése, hogy akinek korábban volt, annak most nincs. Azt kérem az emberektől, hogy vegyék gondjukba az időseket és a fiatalokat. Vegyék gondjukba a történelmet és a kifosztottakat.

Eszembe jut egy másik Vergilius-idézet. Amikor Aeneas vereséget szenvedett Trójában, és mindent elveszített, két lehetőség közül választhatott: vagy ott marad sírni és életét befejezni, vagy megteszi azt, amit a szíve diktál, továbbmegy, felmegy a hegyekbe, hogy kiszabaduljon a háborúból. Ez egy csodálatos sor: „*Cessi, et sublato montem genitore petivi.*” „Engedtem, s fölemelve atyám,

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

16 / 17 oldal | © Katolikus.ma

nekivágtam a hegynek.” Ez az, amit ma valamennyiünknek tennünk kell: megragadni hagyományaink gyökereit és nekivágni a hegyeknek.

Forrás: Magyar Kurír

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-04-10)

17 / 17 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/amit-most-megelunk-az-a-megteres-helye-interju-ferenc-papaval/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!